

Zachraňte fotografii

Skutečná fotografie umírá, pod tíhou byznysu a ziskuchtivosti nemá šanci přežít... Zachraňte ji. Vaše láska k umění musí být silnější než touha po mamonu. Jedině tak se naše krásná fotografie zase navrátí.

Fotosoutěže... Všichni je dobře znáte a mnozí z vás se jich pravidelně zúčastňují. Vidina výhry je velkou motivací předvést, co jste se naučili, a jak jste zdatní. Prohrává vám na druhou stranu má ukázat, že na sobě musíte ještě pracovat, abyste uspěli. Dle vítězných snímků byste měli být schopni odhadnout, jak moc kvalitního snímku musíte dosáhnout, abyste příště mohli být vítězi vy. Zkrátka, fotosoutěž by měla vychovávat a hnát fotografy k lepším a lepším výkonům. Motivovat je ke vzdělávání a sebezlepšování. Třibit jejich vkus a vést k „fotografickému vidění“.

V poslední době se fotosoutěže rozmohly i v denním tisku. Inu, proč ne? Témata jsou nevyčerpatelná, zásoby fotografující veřejnosti též. Ovšem zarážející začíná být úpadek kvality vítězných snímků, které se mnohdy zdají být až výsměchem skutečné fotografie. Kdo tyto souběžně hodnotí? Kdo do těchto soutěží posílá své

snímky? Kdo tento úpadek fotografie podporuje a proč? Jak je možné, že Mánička z Horní Dolní zvířela se snímek, který fotografovala za ostrého poledního slunce, celý snímek padá na stranu, jsou v něm nesmyslné doteky a ořezy a naprosto nesmyslná a nezajímavá středová kompozice, o banalitě námětu ani nemluví? Práce s fotoaparátem je zde nulová. Sdělení snímku žádné, o estetice raději pomlčet. Média se rozhodla k velmi výhodným, ale poněkud nízkým tahům. Fotografie, kterou „cvakne“ každý, aniž by s fotoaparátem uměl zacházet a tušil nějaká fotografická pravidla, ukazuje jako vítěznou. Vítěz má samozřejmě ohromnou radost že uspěl a myslí si, že takhle to má vypadat a nemusí se dále nic učit. A problém je na světě. Fotografie v očích široké veřejnosti upadá, vyhrát může každý, kdo má fotoaparát a umí stisknout ten jediný a důležitý čudlík. Kompozice, světlo, technická kvalita, hloubka ostrosti, správný okamžik? Nedůležité!

Proč některá média či firmy sahají k tomuto ubohému kroku je z jejich počínání více než jasné. Digitální fototechnika je dostupná a mezi lidmi velmi rozšířená. Digitální veřejnost, která nemá

žádné ambice a o fotografii neví pranic, jsou mračky. Stačí je motivovat, zalibit se jim a jsou pohlceni vidinou, že si stačí koupit digitální „hračku“ a jsou z nich fotografové. Budou si tudíž kupovat časopis, který píše ódy na jejich snímky. Lenost a hloupost vítězí. Radost je na obou stranách. Mánička se raduje z vítězství v soutěži se svým z fotografického hlediska nepřipustným snímek, vydavatel časopisu má radost, že zahrál na tu správnou strunu a Mánička si časopis předplatí. Výsledkem tohoto nechutného byznysu je ovšem degradace fotografie, skutečné fotografie... Je tolik smutné, že se o fotografii nezajímá ani Mánička, ani vydavatel, jde jim přece jen o to jedno, bez prá-

LUKÁŠ MAREK: ZÁTIŠÍ. CANON EOS 30V, EF 28-135 MM, ILFORD DELTA 3200. JSOU NÁMĚTY, KTERÉ SE NA FOTOGRAFIÍCH OBJEVUJÍ MÉNĚ ČASTO, ALE PŘESTO, NEBO PRÁVĚ PROTO, MAJÍ CO ŘÍCI, POKUD AUTOR NAJDE SVŮJ OSOBITÝ POHLED, A VYUŽÍJE NAPŘÍKLAD EMOTIVNÍ ATMOSFÉRU A PROTISVĚTLO. HŘBITOV NEMUSÍ BÝT VŽDY PONURÝ, PROTOŽE TAJEMNO MŮŽE PŮSOBIT I POZITIVNĚ, POKUD JEJ TAK AUTOR VNÍMÁ A DOKÁŽE JEJ VIZUALIZOVAT TAK, JAKO SE TO PODAŘILO LUKÁŠOVI, JEŽ NAVÍC VE SVĚM SNÍMKU NECHÁVÁ VYZNÍT TEN SKRYTĚ KRÁSNÝ VÝZNAM SLOVA ZÁTIŠÍ...

07. 2000 J. Marek

ce získat koláče. Mánička ukusuje z koláče chvály, i když nic nepředvedla, vydavatel ukusuje z koláče výdělků, i když nic nepředal. Zkáza...

Nenechte se uchlácholit falešnou chválou, nebuďte se svou tvorbou spokojeni natolik, abyste na sobě přestali pracovat. Srovnávejte své snímky s vynikajícími fotografy, neusínejte na vavřínech a nenechte se zmást médií. Věnujte se skutečnému fotografování a zachraňte tu nádhernou a úchvatnou fotografii, která je dílem skutečného fotografa, která vychází z vašeho srdce a opěvuje krásu okolního světa. Zastavte tu lidskou hloupost a zaslíbenost penězi, ve skutečné fotografii přece nikdy nejde o zisk, skutečné bohatství je ve snímcích, které mají duši.

O POMOC VOLÁ I FILMOVÁ FOTOGRAFIE

V poslední době se ve vašich dopisech a ohlasech množí volání po klasické filmové fotografii. „Proč se více nezabýváte filmovou fotografií?“ „Proč tolik ubývá černobílých fotografií?“ Odpověď

je jasná, filmových komor ubývá, digitálních přibývá. Myslím si, že klasice ale nikdy zcela neodzvoni a pevně v to doufám. Hlavní roli zde jednoznačně hraje již zmiňovaný byznys a marketing velkých firem. Ale kdo přičichne k té krásné a vývojkami provoněné klasice, rozhodně neprohlopí a uvědomí si, kde jsou skutečné kořeny fotografie.

Chtěla bych na vás tak trochu, nebo možná hodně apelovat. Dejte sbohem své lenosti či pohodlnosti, nechejte chvilku ležet digitál v koutě a přivoněte si k fotografii našich předků, k poctivému řemeslu, jež dělá fotografa fotografem. Kouzlu zrození fotografie podlehnete dřív, než se nadějete. Ze své práce budete mít ohromnou radost a posune vás to zase o krůček dál. Myslím si, že nejlepší je učit se na starém stroji. Vždy tomu tak bylo, je a bude. Kdo zvládne starou škodovku, zvládne všechna auta světa. Nebráňte se tomuto poznání a zkuste to. Rozhodně to stojí zato.

Nejlepší z nejlepších, jejichž jména se nedají zapomenout, většinou fotografují na klasický

LIBOR PAPOUŠEK: BEZ NÁZVU. HASSELBLAD 501CM, ZEISS 80 MM, FUJIFILM. KOLIK LIDÍ TUDY PROJDE, KOLIK FOTOGRAFŮ ZVEDNE SVŮJ PŘÍSTROJ A „CVAKNE“ CESTOU KAMSI TU BARVAMI HÝŘÍCÍ CESTU NĚKAM. ASI MNOHO. ALE KOLIK Z NICH JEŠTĚ DNES POUŽÍJE FILM STŘEDNÍHO FORMÁTU, A TO ZDÁNĚLIVĚ PROSTĚ ZÁKLADNÍ OHNISKO OBJEKTIVU, ABY S ČISTOU KOMPOZICÍ OPROSTILI REALITU OD BAREV, A VYZNĚLY TAK VÍCE JIMI VIDĚNÉ LINIE A STRUKTURY? I V ATRAKTIVNÍM PROSTŘEDÍ LZE NALÉZAT JEMNÉ KOUZLO A VÝTVARNO. A TO SE LIBOROVI PODAŘILO.

film a ještě k tomu černobíle, jak jinak. Za zmínku rozhodně stojí náš český velikán Jindřich Štreit, ze zahraničních Clyde Butcher. Pan Štreit je mistrem reportážní fotografie a celý život používal pouze jeden jediný reportážní objektiv s pevným ohniskem. Clyde Butcher je krajinář s mysticky pojatými fotografiemi, špička ve svém oboru. Po shlédnutí jeho fotografií vám srdíčko zaplesá a bude vám hned jasné, že klasika stále hraje prim, alespoň co se týče atmosféry a působivosti.

TEXT: SOŇA KARBUSICKÁ